

U Z N E S E N I E

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej a členov Mgr. Andreja Kekelyho a JUDr. Martiny Mochnáčovej, v právnej veci **žalobcov: 1/ Pavol Tokarčík, [REDACTED], 2/ Mária Tokarčíková, [REDACTED]**, obaja bytom [REDACTED], [REDACTED], zastúpení Združením na ochranu práv občana – AVES, so sídlom Jána Poničana 9, 841 07 Bratislava, IČO: 50 252 151, proti **žalovaným: 1/ EOS KSI Slovensko, s.r.o.**, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpenému spoločnosťou: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 738, **2/ AUKČNÁ SPOLOČNOSŤ, s.r.o.**, so sídlom Kopčianska 10, 851 01 Bratislava, IČO: 46 141 341, zastúpenému spoločnosťou: ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA – Marek Piršel, s.r.o., so sídlom Kopčianska 10, 851 01 Bratislava, IČO: 47 255 498, **o návrhu žalobcov na nariadenie neodkladného opatrenia**, o odvolaní žalovaného 1/ a žalovaného 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo č. k. 3Csp/124/2019-47 zo dňa 27.01.2020, takto

r o z h o d o l :

- I. Uznesenie Okresného súdu Námestovo č. k. 3Csp/124/2019-47 zo dňa 27.01.2020 v časti, v ktorej bola žalovanému v rade 1/ uložená povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou vo vzťahu k nehnuteľnostiam vo výlučnom vlastníctve žalobcu v rade 1/ zapísaným na LV č. [REDACTED], ktorý je vedený na Okresnom úrade [REDACTED] – katastrálny odbor, obec [REDACTED], katastrálne územie [REDACTED], okres [REDACTED], a to k parcelám registra C evidovaným na katastrálnej mape ako parcela č. [REDACTED] o výmere 573 m², ostatná plocha, parcela č. [REDACTED] o výmere 140 m², zastavaná plocha a nádvorie, parcela č. [REDACTED] o výmere 141 m², ostatná plocha, a k stavbe – rodinný dom súp. č. [REDACTED] postavený na parcele č. [REDACTED], a to až do právoplatného skončenia vo veci samej vedenej na Okresnom súde pod sp. zn. 3Csp/124/2019, **p o t v r d z u j e .**

- II. Uznesenie Okresného súdu Námestovo č. k. 3Csp/124/2019-47 zo dňa 27.01.2020 v časti, v ktorej bola žalovanému v rade 2/ uložená povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou vo vzťahu k nehnuteľnostiam vo výlučnom vlastníctve žalobcu v rade 1/ zapísaným na LV č. [REDACTED], ktorý je vedený na Okresnom úrade [REDACTED] – katastrálny odbor, obec [REDACTED], katastrálne územie [REDACTED], okres [REDACTED] a to k parcelám registra C evidovaným na katastrálnej mape ako parcela č. [REDACTED] o výmere 573 m², ostatná plocha, parcela č. [REDACTED] o výmere 140 m², zastavaná plocha a nádvorie, parcela č. [REDACTED] o výmere 141 m², ostatná plocha, a k stavbe – rodinný dom súp. č. [REDACTED], postavený na parcele č. [REDACTED], a to až do právoplatného skončenia vo veci samej vedenej na Okresnom súde pod sp. zn. 3Csp/124/2019, **m e n í** tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia voči žalovanému 2/ **z a m i e t a**.
- III. Žalobcovia v rade 1/ a 2/ sú **p o v i n n í** spoločne a nerozdielne nahradiť žalovanému v rade 2/ trovy konania **v rozsahu 100 %**.

O d ô v o d n e n i e

1. Napadnutým uznesením okresný súd uložil žalovaným v rade 1/ a 2/ povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou vo vzťahu k nehnuteľnostiam vo výlučnom vlastníctve žalobcu v rade 1/ zapísaným na LV č. [REDACTED], ktorý je vedený na Okresnom úrade [REDACTED] – katastrálny odbor, obec [REDACTED], katastrálne územie [REDACTED] okres [REDACTED] a to parcely registra C evidované na katastrálnej mape ako parcela č. [REDACTED] o výmere 573 m², ostatná plocha, parcela č. [REDACTED] o výmere 140 m², zastavaná plocha a nádvorie, parcela č. [REDACTED] o výmere 141 m², ostatná plocha, stavba – rodinný dom súp. č. [REDACTED] postavený na parcele č. [REDACTED], a to až do právoplatného skončenia vo veci samej vedenej na Okresnom súde pod sp. zn. 3Csp/124/2019.
2. V dôvodoch svojho rozhodnutia odkázal na ustanovenia § 324 ods. 1 CSP a nasl. a uviedol, že žalobcovia v rade 1/ a 2/ osvedčili skutočnosť, že žalovaný v rade 1/ pristúpil k výkonu záložného práva, keďže bolo vydané oznámenie o dražbe, ktorá sa má konať dňa 29.01.2020 a kedy tak žalovaný v rade 1/ prostredníctvom dobrovoľnej dražby realizuje svoje záložné právo k zálohu, ktoré mu ako záložnému veriteľovi malo vzniknúť postúpením zo záložnej zmluvy, vo vzťahu ku ktorej však žalobcovia v rade 1/ a 2/ popierajú existenciu záložného práva z dôvodu jeho premlčania. Okresný súd mal za to, že je potrebné, aby bola žalobcom poskytnutá ochrana formou neodkladného opatrenia. V konaní bolo totiž osvedčené, že žalobca v rade 1/ ako vlastník zálohu sa v tomto konaní zároveň domáha ochrany vlastníckeho práva formou žaloby na určenie neexistencie záložného práva k nehnuteľnostiam, pričom v tomto konaní sa bude skúmať aj to, či sú splnené podmienky

na to, aby k dobrovoľnej dražbe bolo vôbec možné pristúpiť. Ak sa teda z uvedených dôvodov žalobcovia domáhajú neodkladným opatrením „odloženia“ realizácie dražby až do momentu, kedy bude rozhodnuté vo veci samej, súd mal za to, že takáto preventívna kontrola je prostriedkom účelnejším a efektívnejším ako kontrola následná formou žaloby o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, a to napriek skutočnosti, že v prípade úspechu v takomto konaní je výsledkom de facto navrátenie vlastníckeho práva záložcovi, ako keby k príklepu na dobrovoľnej dražbe nedošlo (k uvedenému § 21 ods. 5 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách, ďalej len „zákon o dobrovoľných dražbách“). Okresný súd mal za to, že nariadením neodkladného opatrenia sa nevytvorí nenávratný a nenapraviteľný stav v právnych vzťahoch oboch strán. Žalobcovia osvedčili potrebu dočasnej úpravy pomerov navrhovaným neodkladným opatrením a okresný súd mal za to, že existuje dôvod obmedziť záložného veriteľa v uspokojovaní jeho pohľadávky až do právoplatného skončenia sporu, v ktorom bude vyriešená otázka existencie a trvania záložného práva a zabezpečenej pohľadávky.

3. Proti uzneseniu okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný v rade 2/, ktorý sa domáhal zamietnutia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a náhrady trov konania.

4. Uviedol, že okresný súd svojím rozhodnutím úplne negoval právne závery a konštatovania vyplývajúce z rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 23/14, v ktorom sa uvádza, že „Samotné uzatvorenie zmluvy o zriadení záložného práva so sebou prináša možnosť pre záložného veriteľa speňažiť záloh prostredníctvom dobrovoľnej dražby, pričom vystupuje ako zástupca záložcu. Vzhľadom na uvedené sa dobrovoľná dražba odvíja od predchádzajúceho úkonu vlastníka, ktorý dáva súhlas na budúce speňaženie určitého svojho majetku určitým spôsobom regulovaným právom“. Okresný súd svojím rozhodnutím zakázal žalovanému v rade 1/ realizáciu jeho zákonných opatrení, pričom uvedený postup je v priamom rozpore s Ústavou SR. Predpokladom preukázania potreby nariadenia neodkladného opatrenia je skutočnosť, že tu hrozí ireverzibilný, či veľmi ťažko napraviteľný právny stav. Právny poriadok Slovenskej republiky obsahuje ucelený súbor prostriedkov právnej ochrany, vrátane osobitne konštruovanej žaloby, kedy sa potvrdí, že bolo jeho právne postavenie, napr. nezákonnou dražbou dotknuté, môže bez väčšej právnej zložitosti domôcť ochrany svojho právneho postavenia a stav sa obnovuje spätne, t. j. k času pred vykonaním dražby. Za uvedeného stavu sú preto závery okresného súdu, že preventívna kontrola v podobe „odloženia“ realizácie dražby až do momentu rozhodnutia vo veci samej je prostriedkom účinnejším a efektívnejším bez akejkoľvek opory v reálnej právnej úprave. Práve naopak, za situácie, kedy sa vlastnícke právo nepremlčuje a existuje tu žaloba na určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby v zmysle ustanovenia § 21 zákona o dobrovoľných dražbách, uvedené vylučuje potrebu dočasnej úpravy a rovnako tak vylučuje i možnosť túto potrebu dočasnej úpravy osvedčiť. Na podporu svojho názoru žalovaný v rade 2/ odkázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/156/2009 zo dňa 29.03.2010. Ďalej odvolateľ poukazoval aj na závery vyslovené v uznesení Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/393/2016 zo dňa 14.09.2016, podľa ktorého spornosť pohľadávky, pre ktorú sa dražba uskutočňuje, nebráni záložnému veriteľovi navrhnúť výkon záložného práva prostredníctvom dobrovoľnej dražby. Z označeného rozhodnutia tiež vyplýva, že ak „dôvodom na nariadenie neodkladného opatrenia zabraňujúceho uskutočnenie dobrovoľnej dražby má byť len nesplatosť pohľadávky žalovaného v rade 1/ zo zmluvy o splátkovom úvere, len táto skutočnosť nemohla byť dôvodom na nariadenie neodkladného opatrenia zakazujúceho žalovaným v rade 1/ a 2/ uskutočňovať kroky smerujúce k výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou“. Podľa uznesenia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/117/2018 zo dňa 31.07.2018 bez osvedčenia dôvodnosti chráneného nároku

neprichádza nariadenie neodkladného opatrenia do úvahy. Krajský súd v Bratislave v uznesení sp. zn. 4Cob/7/2019 zo dňa 31.01.2019 uviedol, že v prípade, ak boli porušené ustanovenia Zákona o dobrovoľných dražbách a záložný dlžník si myslí, že bol dotknutý na svojich právach, môže požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby. Záložný dlžník sa môže brániť proti právu záložného veriteľa na uspokojenie zabezpečenej pohľadávky z výťažku speňaženého zálohu aj podaním žaloby o určenie, že tu záložné právo nie je, ak preukáže naliehavý právny záujem. Ak žalovaní postupujú v súlade so zákonom a žalobca nevyužil uvedené možnosti, neodkladné opatrenie nemôže postihovať postup, ktorý je v súlade so zákonom. Žalovaný v rade 2/ uviedol, že súd musí zvažovať, či v prípade nariadenia neodkladného opatrenia nedôjde k nevyváženému zásahu do vzťahov účastníkov alebo tretích osôb. Dražobník, hoci sa nedopustil žiadneho porušenia zákona, má zakázané vykonávať podnikateľskú činnosť, nehovoriac o uviaznutých nákladoch na niekoľko rokov trvania súdnych sporov a následne ich opätovné vymáhanie. Napokon uviedol, že žalobkyňa v rade 2/ nemá aktívnu vecnú legitímáciu na podanie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, keďže nie je vlastníčkou nehnuteľností. Rovnako žalovaný v rade 2/ nedisponuje pasívnou vecnou legitímáciou, keďže mu nevyplýva žiadne právo vyplývajúce z právneho vzťahu so žalobcami. Žalovaný v rade 2/ je len vykonávateľom práva vyplývajúceho zo zmluvného vzťahu prináležiaceho inému subjektu.

5. Proti uzneseniu okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie aj žalovaný v rade 1/, ktorý sa domáhal jeho zmeny a zamietnutia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Uviedol, že právny poriadok Slovenskej republiky ponúka tomu, kto má za to, že jeho vlastnícke právo bolo porušené (okrem iného napr. aj nezákonným výkonom dobrovoľnej dražby), celý rad prostriedkov právnej ochrany (vrátane žaloby o neplatnosť dobrovoľnej dražby). V prípade využitia týchto prostriedkov právnej ochrany a úspechu v takomto konaní sa porušené práva tejto osoby navyše obnovujú späť k času, ktorý predchádzal vykonaniu nezákonnej dražby. Prihliadnuc k nepremlčateľnosti vlastníckeho práva a tiež existencie uvedených špecifikovaných prostriedkov právnej ochrany voči neoprávneným zásahom do vlastníckeho práva vlastníka (napr. výkonom nezákonnej dražby) podľa názoru žalovaného v rade 1/ odpadá potreba dočasnej úpravy pomerov strán neodkladným opatrením. Odkázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/144/2019 zo dňa 17.07.2019, z ktorého vyplýva, že záložné právo upravené v Občianskom zákonníku je legitímny právny inštitút, na realizáciu ktorého slúži zákon o dobrovoľných dražbách. Citované právne normy neboli konštatované ako rozporné s Ústavou SR, nemožno preto zakázať žalovanému výkon jeho záložného práva dobrovoľnou dražbou, keďže toto právo má žalovaný zriadené v zmysle zákona na základe záložnej zmluvy. V danom prípade si žalobcovia pri uzatváraní úverovej zmluvy boli vedomí toho, že v prípade, ak nebudú plniť svoje povinnosti zo zmluvy o poskytnutí úveru uzavretej dňa 13.09.2013, môže veriteľ vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru a tiež sa domáhať uspokojenia svojej pohľadávky výkonom záložného práva. Rovnako ako žalovaný v rade 2/, aj žalovaný v rade 1/ odkázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4Cob/7/2019 zo dňa 31.01.2019 a tiež uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co/101/2019 zo dňa 02.05.2019, z ktorého vyplýva, že otázku neplatnosti dobrovoľnej dražby nemôže súd posudzovať v inom konaní, než v konaní podľa zákona o dobrovoľných dražbách, a to ani ako otázku prejudiciálnu. K otázke premlčania pohľadávky odvolateľ vyslovil nesúhlas s rozhodnutím Okresného súdu Námestovo sp. zn. 7Csp/7/2019 zo dňa 27.03.2019. Právny predchodca žalovaného v rade 1/ v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka využil svoje právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, a to z dôvodu nesplnenia splátky splatnej dňa 15.07.2015. Vyslovil názor, že trojročnú premlčaciu dobu je možné spravodlivo začať počítať až od samotného vyhlásenia mimoriadnej splatnosti. K otázke plynutia premlčacej doby žalovaný v rade 1/ odkázal

na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/146/2008 zo dňa 31.07.2008. Nemožno teda súhlasiť s vydaním neodkladného opatrenia ani s ohľadom na možné premlčanie pohľadávky, keďže táto premlčaná nie je a rovnako teda nemohlo dôjsť ani k premlčaniu záložného práva. Pre úplnosť uviedol, že jeho právny predchodca začal s výkonom záložného práva dňa 19.11.2015, a to podaním „Začatie výkonu záložného práva podľa § 1511 Občianskeho zákonníka – oznámenie.“ Z uvedeného vyplýva, že s výkonom záložného práva bolo začaté v čase, kedy pohľadávka ani výkon záložného práva neboli premlčané.

6. Žalovaný v rade 1/ k odvolaniu žalovaného v rade 2/ vyslovil súhlas s obsahom jeho opravného prostriedku.

7. Žalobcovia vo vyjadrení k odvolaniu žalovaných v rade 1/ a 2/ uviedli, že ich základnou argumentáciou je premlčanie úverovej pohľadávky a základnou argumentáciou žalobcu v rade 1/ je premlčanie záložného práva. Pokiaľ je záložné právo premlčané, ide o dôvod určenia jeho neexistencie vo veci samej, keďže ide o prípustnú záložcom vznesenú obranu proti záložnému právu, ktoré z tohto dôvodu nemožno ani v budúcnosti vykonať. Ak sa záložný dlžník dôvodne dovoľá premlčania záložného práva, je nepochybné, že záložný veriteľ sa už nemôže domôcť predaja alebo iného speňaženia zálohu, a teda ani uspokojenia zabezpečenej pohľadávky z výt'ážku speňaženia zálohu a že záložné právo nemôže naďalej ani v budúcnosti byť spôsobilým právnym prostriedkom pre uspokojenie zabezpečenej pohľadávky. Námietku premlčania záložného práva možno uplatniť v konaní pred súdom, ktorým dražobník nie je. Záložca teda v prípade premlčania záložného práva nemôže jeho premlčanie namietat' v dobrovoľnej dražbe, ani v konaní o zaplatenie úverovej pohľadávky, a preto je oprávnený podať v tomto smere žalobu o zákaz jeho výkonu, prípadne určenie neexistencie záložného práva, keďže ide o jedinou prípustnú obranu záložcu pred zrealizovaním premlčaného záložného práva. Možno uzavrieť, že ak je záložné právo v danej veci premlčané, a teda ho nie je možné v budúcnosti vykonať, nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodné. Záložné právo sa premlčuje v trojročnej premlčacej lehote, od kedy ho bolo možné vykonať po prvý raz, t. j. od splatnosti pohľadávky, ktorú zabezpečuje. Záložné právo sa však nepremľčí skôr, než ním zabezpečená pohľadávka. V konaní vedenom na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 7Csp/7/2019 súd prvej inštancie konštatoval premlčanie žalovanej pohľadávky, a preto žalobu zamietol. Koniec premlčacej trojročnej lehoty ohľadne úverovej pohľadávky i záložného práva pripadol na deň 15.05.2018 a žalovaný v rade 1/ podal na súd žalobu o zaplatenie úverovej pohľadávky dňa 15.10.2018, t. j. po uplynutí premlčacej doby. Žalovaný v rade 1/ poukázal na skutočnosť, že jeho právny predchodca začal s výkonom záložného práva dňa 19.11.2015, a to oznámením. Podľa názoru žalobcov oznámenie neznamena automaticky začatie výkonu záložného práva, keďže k začatiu výkonu záložného práva došlo až v roku 2019. Žalovaný v rade 1/ nepokračoval riadne v začatom konaní, len akoby účelovo chcel dosiahnuť predĺženie premlčacej doby. S výkonom záložného práva v skutočnosti začal až v roku 2019, a to zapísaním poznámky o začatí výkonu záložného práva. Záložný dlžník sa môže brániť proti právu záložného veriteľa na uspokojenie zabezpečenej pohľadávky z výt'ážku speňaženia zálohu prostredníctvom žaloby o určenie, že tu záložné právo nie je, t. j. že vec nie je zaťažená záložným právom, ak je na takomto určení naliehavý právny záujem. V danom prípade sú splnené podmienky na určenie, že nehnuteľnosti nie sú zaťažené záložným právom, t. j. že záložné právo neexistuje. Naliehavý právny záujem je daný tým, že záložné právo je zapísané v katastri nehnuteľností. Žalovaný v rade 1/ nepreukázal, že jeho právny predchodca uzatvoril zmluvu o vykonaní dražby a riadne pokračoval v dražbe. Samotný úkon oznámenia o začatí výkonu záložného práva sám osebe neznamena riadne začatie výkonu záložného práva a pokračovanie v ňom. Žalovaný v rade 1/ ako záložný veriteľ nepokračoval v ním

tvrdenom začatím výkone záložného práva po svojom právnom predchodcovi, ale začal „nový“ výkon záložného práva. Okrem namietaného premlčania záložného práva sa žalobcovia budú v konaní o veci samej domáhať aj neplatnosti samotnej zmluvy o zriadení záložného práva. Pokiaľ sa žalovaný v rade 2/ sťažoval, že súdne konania mu vytvárajú prekážku v jeho podnikaní, žalobcovia poukázali na to, že podnikanie je dobrovoľné a nikto ho nenútil, aby vykonával práve túto podnikateľskú činnosť. Dôvodom postupu žalobcov sú predovšetkým nimi namietané dôvody spočívajúce v premlčaní záložného práva v spochybňovaní výšky a stavu premlčanej pohľadávky žalovaného v rade 1/ v čase oznámenia o začatí výkonu záložného práva, ako aj spočívajúce v možnej neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva. Sú to námietky, ktoré sú objektívne spôsobilé ovplyvniť výsledok konania vo veci samej a hoci ich bude súd bližšie skúmať až v rámci rozsiahlejšieho dokazovania vo veci samej, v danej fáze konania zakladajú oprávnenú požiadavku žalobcov na poskytnutie predbežnej ochrany ich právam. Zásah do práv a oprávnených záujmov žalovaného v rade 1/ a 2/ považovali žalobcovia za primeraný sledovanému legitímnemu cieľu, pretože nariadením neodkladného opatrenia nevznikne žalovaným žiadna zásadná ujma, keďže ich súčasný právny i faktický vzťah k predmetným nehnuteľnostiam (nebývajú v predmetnej nehnuteľnosti) sa nariadeným neodkladným opatrením zásadne nezmení. Za daného stavu vzhľadom na osvedčenú naliehavosť poskytnutia ochrany práv žalobcov (vrátane ich ústavne zaručeného práva na nedotknuteľnosť obydlia pri spornom vlastníctve nehnuteľnosti) považovali žalobcovia výber procesného prostriedku žalobcov za pochopiteľný, vhodný a v danej situácii za primeraný.

8. Žalovaný v rade 1/ vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcov uviedol, že nie je možné stotožniť počiatok plynutia premlčacej doby týkajúcej sa nároku žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy z úverovej zmluvy a počiatok plynutia premlčacej doby týkajúcej sa výkonu záložného práva. Nie je vylúčené, že v niektorých prípadoch premlčacia doba úverovej pohľadávky a záložného práva plynie rovnako, avšak nemožno túto skutočnosť zovšeobecňovať tak, ako k tomu pristúpili žalobcovia. Záložný veriteľ nemôže v žiadnom prípade pristúpiť k výkonu záložného práva pred ukončením úverovej zmluvy, a teda zosplatnením úverovej pohľadávky. Až dňom 15.10.2015 nastala splatnosť pohľadávky a až dňom nasledujúcim mohla banka najskôr pristúpiť k výkonu záložného práva. Pokiaľ žalobcovia poukazovali na dátum 15.05.2015 ako dátum, kedy banka mohla začať s výkonom záložného práva, uvedený názor je nesprávny a nemá žiadne právne opodstatnenie a oporu v žiadnom zákonnom ustanovení. Banka začala s výkonom záložného práva dňa 19.11.2015, a to podaním „Začatie výkonu záložného práva podľa § 1511 Občianskeho zákonníka – oznámenie.“ Je teda zrejmé, že k začatiu výkonu záložného práva došlo pred uplynutím premlčacej doby. Nemožno súhlasiť s tvrdeniami žalobcov, že oznámenie o začatí výkonu záložného práva neznamená automaticky začatie výkonu záložného práva. Žalovaný v rade 1/ vyslovil názor, že momentom začatia výkonu záložného práva je práve oznámenie o začatí výkonu záložného práva príslušnému okresnému úradu. Žalovaný v rade 1/ vstúpil do práv a povinností banky ako postupcu pohľadávky a pohľadávka vrátane jej zabezpečenia prešla na žalovaného v rade 1/ ako postupníka v takom stave, v akom sa nachádza v čase jej postúpenia. Následne vo výkone záložného práva teda riadne pokračoval žalovaný v rade 1/. V danom prípade nemožno uvažovať o premlčaní záložného práva, keďže s jeho výkonom začala ešte banka v čase, kedy pohľadávka a ani záložné právo premlčané neboli. V podrobnostiach žalovaný v rade 1/ tiež poukázal na skutočnosť, že samotnú pohľadávku nemožno považovať za premlčanú. Nesúhlasil tak s názorom vysloveným v rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 7Csp/7/2019 a tiež následne v rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6CoCsp/7/2020 zo dňa 27.05.2020. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalovaný v rade 1/ dovolanie. Žalovaný v rade 1/ ďalej odkázal na obsah uznesenia Krajského súdu

v Bratislave sp. zn. 15CoCsp/13/2020 z 25.05.2020, z ktorého vyplýva, že veriteľ začal s výkonom záložného práva ešte v čase, kedy pohľadávka zo zmluvy o splátkovom úvere premlčaná nebola a v realizácii výkonu záložného práva sa pokračuje. Súd mal za to, že žalobcovia v prejednanom prípade neosvedčili potrebu chrániť ich vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, ktoré boli predmetom záložnej zmluvy vo väčšom rozsahu, než právo žalovaného na vrátenie poskytnutého úveru. Žalovaný v rade 1/ opakovane odkázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4Cob/7/2019. Z rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 15CoCsp/13/2020 ďalej vyplýva, že hrozba prevodu nehnuteľnosti na tretiu osobu nie je dôvodom na vyhoviecie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil záložnému veriteľovi povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva. Pre prípad porušenia ustanovenia zákona o dobrovoľných dražbách tento umožňuje v zmysle § 21 ods. 2 podať osobe, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach, návrh na určenie neplatnosti dražby. Podľa názoru súdu žalobcovia neosvedčili potrebu bezodkladnej úpravy pomerov, keďže žalovaný ako záložný veriteľ postupuje v súlade s Občianskym zákonníkom a realizuje výkon záložného práva postupom podľa zákona o dobrovoľných dražbách.

9. Žalovaný v rade 2/ vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcov uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s argumentáciou uvedenou vo vyjadrení žalovaného v rade 1/. K namietanému premlčaniu záložného práva uviedol, že táto námietka je nedôvodná. Právny predchodca žalovaného v rade 1/ totiž začal s výkonom záložného práva listom zo dňa 19.11.2015. Právny predchodca žalovaného v rade 1/ začal riadne s výkonom záložného práva, pričom v začatom konaní riadne pokračoval a snažil sa uskutočniť výkon záložného práva formou dobrovoľnej dražby. O uvedenom svedčí aj dokumentácia (najmä znalecký posudok č. 47/2016), ktorá bola predložená žalovanému v rade 2/ za účelom vyhotovenia znaleckého posudku v zmysle § 12 ods. 3 zákona o dobrovoľných dražbách, keďže žalobcovia neumožnili vykonanie ohliadky nehnuteľnosti a z ktorej vyplýva, že právny predchodca žalovaného v rade 1/ uskutočňoval výkon záložného práva formou dobrovoľnej dražby prostredníctvom Dražobnej spoločnosti, a. s. Uvedené potvrdzujú aj oznamy predchádzajúceho dražobníka zverejnené v Obchodnom vestníku SR. Tvrdenie žalobcov, že nemohlo dôjsť k spočívaniu premlčacej doby preto, že nebol vyhotovený dodatok k zverejneniu oznámenia o dražbe, v ktorom by boli zachytené zmeny, považoval za nepochopenie procesu výkonu záložného práva. Skutočnosť, že navrhovateľ dražby sa rozhodne zmeniť dražobníka, prostredníctvom ktorého vykonával výkon záložného práva, nie je možné chápať ako úkon navrhovateľa dražby svedčiaci o tom, že riadne nepokračoval vo výkone záložného práva.

10. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas oprávnenou stranou súdneho konania (§ 362 ods. 1 CSP, § 359 CSP), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 2, § 357 písm. d) CSP) preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 a contrario CSP napadnuté uznesenie v časti uloženia povinnosti žalovanému v rade 1/ v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil a v časti uloženia povinnosti žalovanému v rade 2/ uznesenie okresného súdu zmenil postupom podľa § 388 CSP tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia voči žalovanému v rade 2/ zamietol.

11. Odvolací súd preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, pokiaľ ide o nariadenie neodkladného opatrenia voči žalovanému v rade 1/. V tejto časti okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne

rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 236 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní v tej časti, v ktorej uznesenie okresného súdu potvrdil, obmedzil na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

12. Na doplnenie je potrebné zdôrazniť, že z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že jeho nariadenie je podľa zákonných predpokladov prípustné a opodstatnené vtedy, ak sa tvrdí a osvedčí, že sú tu právne vzťahy medzi stranami a tieto právne vzťahy vyžadujú neodkladnú úpravu. Zároveň sa v právnych vzťahoch medzi stranami nesmie vytvoriť nenávratný stav a nesmie sa neprímeraným spôsobom zasahovať do existujúcich právnych pomerov.

13. Právne pomery a ich relevanciu posudzuje súd vždy v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP). Potreba ich úpravy musí byť bezodkladná, čo zahŕňa aj prvok naliehavosti a nevyhnutnosti. Samotný atribút bezodkladnosti bez ďalšieho neznamena, že ide o akútny a jednorazový stav. Potreba upraviť pomery môže byť bezodkladná a pretrvávať aj po určité časové obdobie. Vzhľadom na uvedené je pre súd rozhodujúce výlučne kritérium splnenia zákonných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

14. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol podaný v konaní, v ktorom sa žalobcovia svojou žalobou domáhajú určenia neexistencie záložného práva poukazujúc na jeho premlčanie. Zo ustálenej súdnej praxe a tiež z elementárnych právno-teoretických princípov možno vyvodiť, že v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia (bez ohľadu na to, či sa vedie konanie vo veci samej alebo nie) postačuje pre vyhoviecie návrhu a poskytnutie predbežnej ochrany „len“ osvedčenie tvrdeného nároku; jeho preukázanie možno v konečnom dôsledku vysloviť až v meritórnom rozsudku. Uvedené je výrazom podstaty neodkladných opatrení – tieto majú poskytnúť okamžitú, predbežnú súdnu ochranu nárokom, ktoré nemožno v plnej miere preukázať, pretože na to nie je priestor v krátkom časovom úseku určenom pre rozhodovanie (§ 328 ods. 2 CSP). Súd je preto oprávnený prihliadať na argumentáciu žalobcu z hľadiska jej osvedčenia, ktorý pojem na účely daného konania znamená „spravdepodobnenie“ nároku. Všetky zásady dokazovania platné v civilnom procese sa teda v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nemôžu uplatniť v celej šírke s ohľadom na potrebu poskytnutia rýchlej a účinnej ochrany práv navrhovateľa.

15. V predmetnej veci považovali žalobcovia za základný dôvod ohrozenia ich práv iniciovanie výkonu záložného práva na predmet zálohu, ktorým je nehnuteľnosť vo vlastníctve žalobcu v rade 1/. Žalobcovia na obranu svojich práv (vlastníckych a užívacích) podali na súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa v podstate domáhajú odkladu výkonu záložného práva žalovaného v rade 1/ k označeným nehnuteľnostiam, až do času, kým nebude súdom rozhodnuté vo veci samej (o existencii/neexistencii záložného práva žalovaného v rade 1/). Odvolací súd (zhodne so súdom prvej inštancie) dospel k záveru, že žalobcovia v danom prípade dostatočne osvedčili všetky zákonné podmienky nevyhnutné pre poskytnutie požadovanej predbežnej ochrany (existenciu právneho vzťahu medzi žalobcami a žalovaným v rade 1/, neodkladnosť požadovanej úpravy pomerov) a tieto správne vyhodnotil v odôvodnení napadnutého uznesenia. Treba zdôrazniť, že v danom prípade u označených nehnuteľností sa skutočne jedná o obydlie žalobcov v rade 1/ a 2/, ktoré podlieha osobitnému režimu ochrany a tiež to, že predmet sporu (určenie neexistencie záložného práva) má jednoznačne vzťah k právu

žalovaného v rade 1/ vykonať záložné právo v prospech uspokojenia jeho pohľadávky. Žalobcovia sa za daných okolností nachádzajú v stave bezprostredného ohrozenia, keďže výkon záložného práva na základe záložnej zmluvy je prípustný bez ingerencie štátnej moci, a to na základe úpravy zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách. Nemožno preto súhlasiť s odvolacou námietkou žalovaného v rade 1/, že tu existuje možnosť následnej ochrany práv žalobcov a že záložný veriteľ postupoval v súlade so zákonom. Zásah v podobe dočasného zákazu výkonu záložného práva v snahe zamedziť ohrozeniu elementárnej životnej potreby (obydlia) žalobcov považoval súd druhej inštancie za súladný s princípom proporcionality. Obmedzenia (len na určený čas) vzniknuté žalovanému v rade 1/ nedosahujú intenzitu ujmy, ktorú by mohli utrpieť žalobcovia pri strate ich obydlia. Samotná strata bývania je zásadným zásahom do práva na rešpektovanie obydlia a každý, komu takýto vážny zásah hrozí, musí mať možnosť predložiť primeranosť takéhoto opatrenia na súdne preskúmanie (rozsudok ESLP č. 19003/04 a č. 27183/04). Na základe právoplatného rozhodnutia vo veci samej bude zistené, či záložné právo existuje alebo nie, čím sa odstráni právna neistota v pomeroch strán. Do právoplatnosti takéhoto rozhodnutia budú zabezpečené právne vzťahy strán sporu nariadeným neodkladným opatrením.

16. Súd nepovažoval za postačujúce odkázať žalobcov na následnú ochranu postupom podľa zákona o dobrovoľných dražbách. Porušenie subjektívnych práva je v zásade vždy možné riešiť následným zásahom súdu a uvedeným by bolo možné argumentovať pri akomkoľvek bezprostrednom ohrození. Prijatím takého výkladu by potom úprava neodkladných opatrení strácala svoj zmysel. Jej podstatou je totiž uľahčenie prístupu k spravodlivosti promptnejším spôsobom, kedy by sa následná snaha o reparáciu poškodených práv minula svojmu cieľu, resp. by už ani nebola možná. Názor odvolateľov smerujúci k možnosti vykonania záložného práva s tým, že žalobcovia disponujú možnosťou chrániť svoje práva žalobou ex post popiera podstatu nimi sledovaného návrhu. Okamžitý predaj nehnuteľností a spoliehanie sa na iné procesné nástroje regulované zákonom o dobrovoľných dražbách vytvára neprípustné ohrozenie v podobe potreby prípadných ďalších súdnych sporov. Filozofia súdneho procesu pritom vychádza z premisy, že toto má slúžiť k ochrane a presadzovaniu práv subjektov, nie k produkovaniu ďalších civilných sporov.

17. Žiada sa dodať, že odklad výkonu záložného práva žalovanému v rade 1/ neodníma toto jeho právo. Zároveň mu s prihliadnutím na jeho predmet podnikania a ekonomickú situáciu nemôže odkladom výkonu záložného práva vzniknúť ťažko napravitelná ujma, keďže záložné právo na sporných nehnuteľnostiach (zapísané na liste vlastníctva) mu zostáva zachované. Naopak ohrozenie žalobcov sa z pohľadu odvolacieho súdu javí aktuálne ako mimoriadne vysoké. Uvedený záver vyslovuje krajský súd s rešpektom pre zásadu neprejudikovania meritórneho výsledku sporu.

18. K námietkam týkajúcim sa absencie aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne v rade 2/ krajský súd uvádza, že tvrdenia o neexistencii vlastníckeho práva uvedenej osoby k sporenej nehnuteľnosti zodpovedajú údajom katastra. Uvedené však nič nemení na tom, že táto osoba disponuje právom bývania v nehnuteľnosti zjavne odvodeným od práva ďalšej osoby – jej manžela, ktorý jej týmto zabezpečuje rovnakú životnú úroveň (§ 71 ods. 1 Zákona o rodine). Žalobkyňa disponuje užívacím právom k nehnuteľnosti, ktorého ochrana má za daných okolností rovnakú úroveň ako ochrana práv žalobcu v rade 1/.

19. Žalovaní v rade 1/ a 2/ odkázali vo svojich podaniach na viaceré súdne rozhodnutia slovenských súdov, vrátane Ústavného súdu SR, ktoré však podľa názoru súdu druhej

inštancie neposudzovali rovnaký skutkový stav, ako je tomu v danej veci. Ústavný súd SR sa v konaní vedenom pod sp. zn. PL. ÚS 23/14 zaoberal návrhom na vyslovenie nesúlady právnych predpisov, pričom vysvetlil všeobecné teoretické východiská úpravy dobrovoľných dražieb. Obdobne úpravu zákona o dobrovoľných dražbách posudzoval aj Krajský súd v Žiline v uznesení sp. zn. 11Co/144/2019 zo dňa 17.07.2019, ktoré sa zaoberalo podmienkami nariadenia neodkladného opatrenia. K uvedenej otázke boli vyjadrené aj názory ostatných súdov, na ktoré odkazovali odvolatelia. Pokiaľ aj žalovaní podporne poukázali na rozhodovacia činnosť iných odvolacích súdov, k tomu odvolací súd uvádza, že z ust. § 193 CSP vyplýva, ktorými rozhodnutiami je súd pri svojom rozhodovaní viazaný. Je zrejmé, že odvolateľmi označené rozhodnutia odvolacích súdov takými nie sú. Zároveň netreba opomínať fakt, že pri svojom rozhodovaní musí súd vždy prihliadať na individuálne okolnosti tej-ktorej prejednávanej veci. Navyše problém s ohrozením žalobcov v podobe straty obydlia odvolateľmi označená judikatúra neriešila, a preto odvolací súd v danej veci nepovažoval tieto rozhodnutia za obdobné, resp. majúce charakter ustálenej súdnej praxe, na ktorú musí prihliadať.

20. Podľa názoru odvolacieho súdu dočasná úprava pomerov nariadená súdom prvej inštancie napadnutým uznesením vo vzťahu k žalovanému v rade 1/ spĺňa svoj základný účel tým, že do rozhodnutia vo veci samej dočasne stabilizuje pomery medzi stranami sporu a súčasne rešpektuje zásadu primeranosti, keďže do práva žalovaného v rade 1/ nebude neúmerne zasahovať a zároveň vydané neodkladné opatrenie je zárukou, že žalobcovia neprídu o svoje obydlie predčasným výkonom záložného práva. Pokiaľ sa strany sporu vo svojich podaniach venovali vysvetľovaniu premlčania, či nepremlčania záložného práva, súd v štádiu konania o nariadení neodkladného opatrenia nemal oprávnenie uvedené skúmať nad rámec osvedčenia nároku, k čomu sa odvolací súd už vyjadril vyššie. Rozhodnutie súdu prvej inštancie i odvolacieho súdu neznamenali prejudiciálne skúmanie platnosti dobrovoľnej dražby, čo namietal žalovaný v rade 1/

21. Pokiaľ ide o žalovaného v rade 2/, voči ktorému smeroval návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, tohto súd nepovažoval za osobu pasívne vecne legitimovanú pre uloženie povinnosti zdržať sa výkonu záložného práva. Postavenie žalovaného v rade 2/ je regulované ustanovením § 6 ods. 1 zákona o dobrovoľných dražbách, v zmysle ktorého dražobníkom je osoba, ktorá organizuje dražbu a spĺňa podmienky ustanovené týmto a osobitným zákonom a vzniklo jej oprávnenie na prevádzkovanie príslušnej živnosti. Ak ide o majetok územných samosprávnych celkov alebo o majetok štátu, môže byť dražobníkom aj územný samosprávny celok alebo príslušný orgán štátnej správy. Z uvedeného je zjavné, že žalovaný v rade 2/ nie je v právnom vzťahu so žalobcami, ktorá okolnosť znamená neprípustnosť úpravy pomerov v zmysle § 324 a nasl. CSP. Absencia relevantného vzťahu má podľa názoru krajského súdu za následok neprípustnosť jeho (predbežnej) úpravy, t. j. nie je možné upraviť niečo, čo neexistuje. Na tomto mieste ale treba zdôrazniť, že právne následky vydaného neodkladného opatrenia voči žalovanému v rade 1/ majú svoje účinky k priebehu dražby a sekundárne teda zaväzujú aj dražobníka, ako to vyplýva z § 19 ods. 1 písm. b/ zákona o dobrovoľných dražbách.

22. Vzhľadom na to, že žalovaný v rade 2/ mal v konaní postavenie strany sporu len v časti navrhovaného neodkladného opatrenia (nie je voči nemu podaná žaloba), z dôvodu zamietnutia návrhu v danom rozsahu, bol krajský súd povinný rozhodnúť aj o trovách konania o neodkladnom opatrení žalovaného v rade 2/, a to postupom podľa § 396 ods. 1, 2, v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. O výške trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto uznesenia vyšší súdny úradník súdu prvej inštancie.

23. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie :

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu **je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.** (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). (§ 422 ods. 1 CSP)

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva **v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu** na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 CSP)

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) **uvedie**, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. (§ 429 ods. 1 CSP)

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 ods. 2 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).

V Žiline dňa 19. februára 2021

JUDr. Jana Urbanová
predsedníčka senátu

Mgr. Andrej Kekely
člen senátu

JUDr. Martina Mochnáčová
člen senátu